

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010126
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318010126.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného K. O. N., za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2019 o odvolaní obžalovaného K. O. N. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/65/2018 zo dňa 26. 11. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného K. O. N. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/65/2018 zo dňa 26.11.2018 bol obž. K. O. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 16. 02. 2017 približne o 10.50 h v lyžiarskom stredisku P. S., na lyžiarskej trati J., počas lyžovania narazil do C. K., stojacej na zjazdovke v blízkosti ochranného oplotenia približne 40m pod výstražným označením „spomal“, čím je spôsobil trieštivú špirálovú zlomeninu na rozhraní strednej a dolnej tretiny stehnovej kosti vľavo s posunom a pomliaždenie pravého ramena, s dobou liečenia viac ako 6 mesiacov, počas ktorých bola aj obmedzená v obvyklom spôsobe života, čím porušil § 8a zákona č. 544/2002 Z.z. o Horskej záchranej službe v znení neskorších predpisov.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. j/ Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému súd výkon trestu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Ďalej prvostupňový súd podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej 70 % z uplatnenej náhrady škody a to poškodenej C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., I., I. XXXX/X, prechodne bytom U., R. X, škodu - bolestné vo výške 3 511,20 €, stratu na zárobok vo výške 637,90 € a Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen, Š. Moyzesa 1369/52, škodu vo výške 1 381,60 €. Napokon podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bola poškodená C. K. ako aj Sociálna poisťovňa Zvolen so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že podľa jeho názoru obžalovaný porušil povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona o horskej záchranej službe č. 544/2000 Z.z. Ďalej konštatuje prvostupňový súd, že tak obžalovaný konal z nebanlivosti a že medzi porušením týchto povinností a následkom, ktorý v tomto prípade vznikol s ťažkou ujmom na zdraví poškodenej C. K., bola príčinná súvislosť. V tejto súvislosti prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že tak obžalovaný ako aj poškodená sa nachádzali dňa 16.02.2017 v lyžiarskom stredisku P. - S. na lyžiarskej trati J., kde vykonaným dokazovaním bolo preukázané a to najmä z fotodokumentácie a z výpovedí obžalovaného a poškodenej, že k nárazu obžalovaného do poškodenej došlo v mieste, kde končí lyžiarska trať, v mieste 15 až 20 metrov pred miestom, kde stojí lyžiarsky vlek. Vo vzťahu k upresneniu miesta, kde stála poškodená v kritickom čase, prvostupňový súd vzal v úvahu nielen výpovede obžalovaného a poškodenej, ale aj výpoveď svedka K. J., člena horskej záchranej služby, ktorý veľmi dobre pozná pomery na miestnej zjazdovke a dospel k záveru, že pravdivá je výpoveď

poškodenej. Vzal pritom v úvahu i skutočnosť, že obžalovaný sa po zjazdovke pohyboval po pravej strane vo vzdialenosti 1 až 1,5 metra, kde z ľavej strany mu skrížil cestu iný lyžiar, čo súd nevyučuje, avšak v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v dôsledku tejto kolízie obžalovaný už nebol schopný ovládať svoje lyže a bezpečne zastaviť pred prekážkou, ktorou v tomto prípade bola poškodená, ktorá stála. Podľa názoru súdu obžalovaný tak konal preto, že sa pohyboval po zjazdovke veľkou rýchlosťou a to i napriek skutočnosti, že sa jednalo o koniec zjazdovky, kde bolo aj výstražné označenie „Spoma!“ , nakoľko v tejto spodnej časti už často stoja ľudia a čakajú na vleč. Navyše sa v tejto časti zbiehajú tri zjazdovky. Prvostupňový súd tiež akcentuje skutočnosť, že to, že sa obžalovaný pohyboval veľkou rýchlosťou, preukazuje aj výpoveď znalca z odvetvia chirurgia a traumatológia K. W., ktorý uviedol, že poškodená utrpela trieštivú špirálovú zlomeninu stehennej kosti v dôsledku veľmi silného nárazu, pričom intenzitu tohto nárazu neovplyvnila iba váha obžalovaného, ktorá bola vyššia, ale aj rýchlosť, ktorou sa obžalovaný pohyboval. Na základe týchto skutočností potom súd dospel k záveru, že obžalovaný porušil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z § 8a zákona č. 544/2002 Z.z. o horskej záchranej službe, keď neprispôbil jazdu na lyžiarskej trati svojim schopnostiam ako aj počtu lyžiarov na nej. Ďalej prvostupňový súd uvádza, že obžalovaný vzhľadom na to, že v mieste, kde sa stal úraz, končili zjazdovky, mohol predpokladať, že môže dôjsť k nejakej kolízii, nakoľko v kritický deň sa tam pohybovalo množstvo lyžiarov. Mal preto ísť takou rýchlosťou, aby vedel aj po prípadnej kolízii s iným lyžiarom bezpečne zastať tak, aby neohrozil ďalšie osoby, ktoré sa nachádzali na zjazdovke. Súd sa zaoberal tak isto možnosťou, či poškodená tým, že stála na zjazdovke, porušila svoje povinnosti v zmysle § 8a zákona č. 544/2002 Z.z., pričom dospel k záveru, že pričom aj keď poškodená stála 1,5 metra od plotu, ktorý zabraňoval pádu do potoka, stále stála na zjazdovke a v takom prípade ju mala čo najrýchlejšie opustiť. Súd však zobral do úvahy i skutočnosť, že toto miesto bolo miesto, kde sa už končila zjazdovka a malo sa jazdiť pomaly, kde okrem lyžiarov, ktorí sa pohybujú, stoja aj iní ľudia. Z uvedeného dôvodu pre obžalovaného preto stojaca poškodená nemohla byť nepredvídateľná a náhla prekážka, ktorá vošla do jeho jazdnej dráhy. Napokon súd pri svojich dôvodoch svojho zdôvodnenia rozhodnutia konštatuje, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní nebolo zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na obhajobu, keď pri previerke na mieste samom vyšetrovateľ ústne oznámil obžalovanému termín záverečného preštudovania spisu, čo v podstate sanovalo jeho predchádzajúci postup, keď dal obžalovanému podpísať prevzatie oznámenia o termíne záverečného preštudovania spisu, aj keď termín ešte vtedy nebol známy.

V súvislosti s uložením trestu prvostupňový súd vzal v úvahu, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, t. j. prihliadol na pohľadujúcu okolnosť, že obžalovaný pred skutkom viedol riadny život. Následne potom obžalovanému ukladal trestu v zmysle ust. § 157 ods. 2 Tr.zák. so sadzbou 1 až 5 rokov pri znížení hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom dospel k záveru, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, hlavne na mieru zavinenia a na skutočnosť, že poškodená stála na lyžiarskej trati, ako primeraný trest pre obžalovaného je trest vo výmere 6 mesiacov s podmieňaným odložením na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Takýto trest považuje prvostupňový súd za primeraný pre nápravu obžalovaného a to i s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný bezprostredne po náraze zostal pri poškodenej, počkal na jej ošetrenie a prejavil aj ľútosť nad tým, čo sa poškodenej stalo. V súvislosti so závermi o znížení výšky uplatnenej náhrady škody, prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že pri určovaní výšky náhrady škody, ktorú mal obžalovaný uhradiť poškodenej, vzal v úvahu aj mieru zavinenia poškodenej, ktorá sa tak taktiež podľa jeho názoru nesprávala v súlade s Bielym kódexom, dlhšiu dobu sa zdržiavala na zjazdovke a vytvorila obžalovanému prekážku a preto nakoniec zaviazal súd obžalovaného, aby podľa § 287 ods. 1 Tr.por. zaplatil poškodenej 70 % uplatnenej náhrady škody, teda bolestného, vo výške 3 511,20 € a stratu zárobku vo výške 637,90 €. Rovnako tak zaviazal v takomto pomere uhradiť i uplatnenú výšku Sociálnej poisťovni a to vo výške 1 381,-€, kde so zvyškom nároku na náhradu škody tak sociálnu poisťovňu ako i poškodenú C. K. odkázal záverom na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obhajca obžalovaného a to najskôr blanketové, neskôr podrobne písomne zdôvodnené. Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uvádzal, že podáva odvolanie jednak voči rozsudku a tak isto namieťa i konanie, ktoré mu predchádzalo, nakoľko podľa jeho názoru boli porušené jeho základné práva na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu. Trvá na tom, že je nevinný a že nie je zodpovedný za to, čo sa dňa 16.2.2017 stalo v lyžiarskom stredisku P. - S. na lyžiarskej trati J.. Poukazuje pritom na vlastnú výpoveď, ako aj na výpoveď svedka A. C. J. s tým, že poškodená stála v strede zjazdovky v kritickom čase, teda v mieste, kde stáť nemala, hoci predtým nespada a nemala ani žiadnu kolíziu, ktorá by si vyžiadala takúto jej správanie. Rozhodne nesúhlasí s tým, že išlo o bezpečné miesto, kde stála poškodená tak, ako to sama poškodená tvrdí, pretože vedela, že stojí na zjazdovke a teda že môže ohroziť seba a

tak isto i iných lyžiarov. Tak isto namieta miesto, ktoré stotožnil ako miesto zrážky prvostupňový súd s tým, že sa tiež nestotožnil s tým, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s otázkou prítomnosti tretieho lyžiara, ktorý vbehol obžalovanému do jazdnej dráhy a skrížil mu ju, pričom mu prešiel po špičkách lyží, v dôsledku čoho sa dostal do kolízie a v páde narazil do poškodenej. Zdôrazňuje, že prítomnosť tretieho lyžiara bola neočakávaná, nedala sa predvídať a v dôsledku kolízie s tretím lyžiarom už nedokázal ovládať svoje lyže, nakoľko to bolo neočakávané. Rozhodne nesúhlasí s tým, že by sa pohyboval po zjazdovke veľkou rýchlosťou, pričom tvrdí, že záver prvostupňového súdu o jeho veľkej rýchlosti nie je ničím podložený a je zdôvodnený len subjektívnou výpoveďou poškodenej. K otázke rýchlosti mohol súd dospieť iba na základe znaleckého posudku znalca z príslušného odboru, kde však takýto znalec nebol v priebehu hlavného pojednávania ani prípravného konania pribratý a ani nebol takýto znalecký posudok vyhodnotený. Výpoveď znalca K.. W. považuje iba za jeho úvahu, resp. predpoklad. Zdôrazňuje, že súd musí zobrať do úvahy aj tú skutočnosť, že miesto, kde došlo k stretu, je miesto, kde končila zjazdovka a malo sa tam jazdiť pomaly, kde okrem lyžiarov sa pohybujú alebo stoja aj iní ľudia. Avšak aj koniec zjazdovky je stále súčasťou zjazdovky a preto v danom prípade sa na všetkých účastníkov stále vzťahujú tie isté pravidlá Bieleho kódexu. Rozhodne popiera, že by porušil ustanovenia tzv. Bieleho kódexu a to ešte závažnejším spôsobom konania. Taktiež poukazuje na to, že postup povereného príslušníka pri doručovaní písomností v súvislosti s oboznámením sa s výsledkami vyšetrovania nebol zákonný a správny, nakoľko v čase, kedy podpisoval doručenkou, ešte nebol známy ani poverenému príslušníkovi a ani nikomu inému. Podľa jeho názoru mu týmto prístupom príslušník PZ odňal možnosť na jeho procesné právo a právo na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu. Zdôrazňuje, že ústne oznámenie termínu záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu a to iba jeho dátumu jemu ako obžalovanému, ktorý aj keď mu bol preložený a pretlmočený do jeho materinského jazyka, nenahradzuje a ani nemôže nahrádzať písomné doručenie vyhotovenia upozornenia o záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Rozhodne tiež nesúhlasí s povinnosťou, ktorú uložil súd a to nahradiť škodu poškodenej, nakoľko sám danú kolíziu nezavinil, nakoľko poškodená stála na lyžiarskej trati, bola chrbtom ku svahu, nemohla ho vôbec vidieť ako lyžuje dolu svahom, nemohla vidieť ani tretieho lyžiara, ktorý vo veľkej rýchlosti prichádzal z ľavej strany a ktorý bol príčinou celej nešťastnej udalosti, kde práve tento tretí lyžiar mal najväčšiu mieru zodpovednosti na celej udalosti. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, f/ Tr.por. s tým, aby rozsudok Okresného súdu Brezno bol zrušený vo výroku o vine a v dôsledku toho aj vo výroku o treste a náhrade škody s tým, aby krajský súd rozhodol sám a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. O. N. nie je dôvodné. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenie je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. A tiež zdôvodnil svoje závery v otázke náhrady škody. Prvostupňový súd najmä na strane 6 až 9 rozsudku veľmi podrobne zdôvodnil, prečo neuveril obhajobe obžalovaného, že sa v inkriminovanom čase bezprostredne po zrážke nepohyboval veľkou rýchlosťou. Práve naopak, i podľa názoru odvolacieho súdu sa obžalovaný pohyboval po zjazdovke mimoriadne veľkou rýchlosťou a to napriek tomu, že sa jednalo o koniec zjazdovky, kde ako vyplýva z obhliadky miesta činu aj zo záverov z previerky výpovede, išlo o koniec zjazdovky, kde pred kolíziou obžalovaný minul výstražné označenie Spomaľ a to vrátane označenia v poľskom jazyku. Správne sa prvostupňový súd zaoberal v rámci dokazovania i miestom, kde došlo ku kolízii medzi obžalovaným a poškodenou a toto miesto ustálil i podľa názoru prvostupňového súdu približne 40 metrov pod citovaným výstražným označením Spomaľ. Toto výstražné označenie nebolo umiestnené na tejto trati svojvoľne. Práve naopak, išlo o označenie, ktoré označovalo jednak zúženú časť trate, jednak blízkosť dojazdiska a nástupiska na vlek a taktiež i križenie troch zjazdoviek. Rovnako tak ako prvostupňový súd i Krajský súd v Banskej Bystrici poukazuje najmä na výpoveď znalca z odvetvia chirurgie, traumatológie, ktorý na základe zranení, ktoré utrpela poškodená, dospel k záveru, že obžalovaný sa pohyboval mimoriadne veľkou rýchlosťou v čase nárazu do poškodenej. Svedčí o tom triestivá špirálová zlomenina stehennej kosti ako dôsledok nárazu obžalovaného do poškodenej v dôsledku vysokej rýchlosti. So všetkými závermi prvostupňového súdu v otázke viny ako i uloženého

trestu tak ako ich rozviedol prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Naviac krajský súd poznamenáva, že lyžiar musí prispôbiť rýchlosť a spôsob jazdy svojim schopnostiam a skúsenostiam, terénnym, snehovým a klimatickým podmienkam, výhľadovým pomerom, hustote prevádzky, teda celkovej situácii na zjazdovej trati, aby mal možnosť včas a v dostatočnej vzdialenosti reagovať i na náhlu prekážku, pričom musí dodržiavať i pravidlá a povinnosti tak, ako sú citované a podrobne rozvedené v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré si krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obžalovaný i podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici porušil pravidlá vydané Medzinárodnou lyžiarskou federáciou tak, ako sú uvedené v tzv. Bielej knihe a ako sú podrobne špecifikované v odôvodnení rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté odvolaním obžalovaného. Naviac k tomu krajský súd poukazuje, že obžalovaný bol povinný taktiež chovať sa tak, aby nedošlo k ohrozeniu alebo poškodeniu iného, kde v tomto smere osobitne poukazuje krajský súd na skutočnosť, že obžalovaný po lyžiarskom svahu prichádzal zhora do miest, ktoré boli riadne označené ako nebezpečné a aj keď sa nedá vylúčiť, že obžalovanému skrížil cestu iný lyžiar, jeho rýchlosť bola však mimoriadne vysoká, o čom svedčí zranenie poškodenej, ktoré podrobne popísal znalec K.. W. z odvetvia chirurgia a traumatológia. Obžalovaný teda videl na situáciu na zjazdovke a videl stojacu poškodenú na okraji zjazdovky, preto mal zvoliť takú rýchlosť jazdy, aby neohrozoval jednak sám seba, ani ďalších účastníkov lyžovania. Je treba osobitne poukázať na skutočnosť, že stanovisko poškodenej na mieste, kde stála, nebolo pre obžalovaného náhla prekážka, pretože obžalovaný videl, kam vchádzal a videl tiež, že vchádza do miest, kde sa stretávajú viaceré zjazdovky, kde je väčší pohyb osôb, kde vopred bolo označené miesto ako miesto nebezpečné, čo možno prirovnať z hľadiska motoristických reakcií vjazdu do križovatky. Pokiaľ neakceptoval tieto skutočnosti obžalovaný, nemožno mať preto za to, že sa choval i v súlade s požiadavkami v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti. Možno preto konštatovať, že došlo k porušeniu povinností i z hľadiska všeobecnej zodpovednosti za vzniknutú škodu a došlo i k porušeniu občianskej prevencie v zmysle ust. § 415 občianskeho zákonníka a to preto, že obžalovaný nekonal s dostatočnou pozornosťou, ohľaduplnosťou a predvídavosťou, aby možnej ujme na zdraví predišiel. Práve naopak, skutkové zistenia v danej konkrétnej veci svedčia o opaku, t.j. že obžalovaný sa pohyboval vysokou rýchlosťou po zjazdovke práve v kritických miestach, kde došlo k stretávaniu sa viacerých zjazdoviek, kde bol koniec zjazdovky a kde sa pohybovalo viacero ľudí a to i vrátane osoby poškodenej, ktorá stála pri okraji zjazdovky. V tomto smere krajský súd neuveril tvrdeniu obžalovaného a jeho priateľa A. C. J., ale práve naopak uveril výpovedi poškodenej, podporenej výpoveďou K. J., príslušníka horskej záchranej služby. Postavenie poškodenej v inkriminovanom čase zodpovedá aj situácii, ktorú popisovala, že čakala na priateľa, preto nemala dôvod čakať v strede zjazdovky.

Z uvedených dôvodov potom prvostupňový súd správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenia tzv. Bieleho kódexu.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici dopustil toho konania tzv. vedomou nedbanlivosťou, teda obžalovaný vedel, že môže spôsobiť následok, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takýto následok nespôsobí.

Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného, že nebol v prípravnom konaní riadne upovedomený o termíne oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, krajský súd poznamenáva, že i tejto skutočnosti bola prvostupňovým súdom venovaná pozornosť tak, ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania z č. I. 373. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevyhlásil, že bol oboznámený s termínom oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania cestou tmočníčky pri previerke výpovede na mieste. Takýto postup a takáto oprava postupu vyšetrovateľa nie je podľa názoru krajského súdu takým porušením procesných predpisov, ktoré by odôvodňovalo záver, že boli porušené práva obžalovaného na obhajobu.

V prípade uloženia povinnosti náhrady škody obžalovanému v pravom rade Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že okrem obžalovaného ani prokurátor a ani samotní poškodení výrok prvostupňového súdu o povinnosti nahradiť škodu nenapadli odvolaniami. V dôsledku absencie odvolania prokurátorom a poškodených v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. nemôže krajský súd zmeniť rozsudok prvostupňového súdu v neprospech obžalovaného vo výške náhrady škody. Vzhľadom však na hore uvedené skutkové závery a záver prvostupňového súdu o zavinení obžalovaného i Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že prvostupňový súd postupoval správne, keď poškodeným priznal nárok na náhradu škody, hoci iba sčasti a to iba vo výške 70 % z uplatnených nárokov s tým, že so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodených na civilný proces.

S poukazom na hore uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.